

Exercici 1

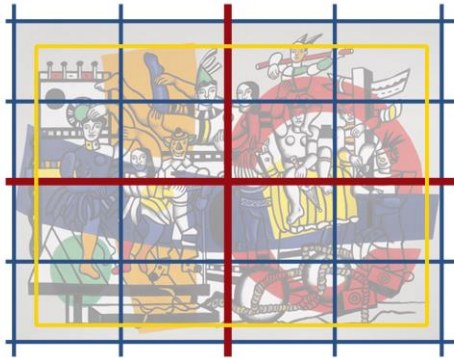
(2 punts)

OPCIÓ A

L'estudiant ha de fer dos croquis, un per a cada imatge. A més ha d'afegir una breu descripció de cada composició.

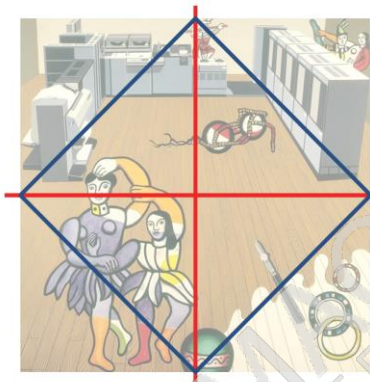
IMATGE 1

A B

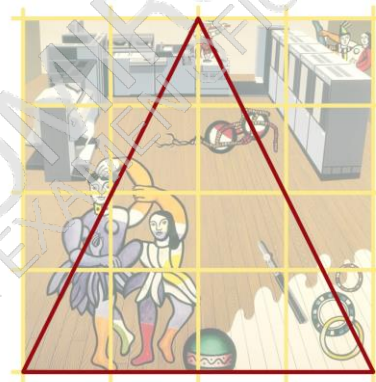

IMATGE 2

C

D

Estructura compositiva: presentem dos croquis per a cada imatge, però es valorarà qualsevol altre esquema que, tot i ser diferent dels presentats en aquestes pautes, demostrï una comprensió estructural de la imatge.

IMATGE 1

Esquema de composició A: dos eixos perpendiculars (vertical i horitzontal) divideixen la superfície en quatre parts. Composició equilibrada en sentit horitzontal. Un rectangle emmarca subtilment la superfície dibuixada.

Esquema de composició B: esquema de composició format per un triangle isòsceles la base del qual coincideix amb el costat inferior del quadre i el vèrtex superior, amb el punt mitjà del costat superior del quadre. Una divisió en quatre franges horitzontals completa l'esquema visual.

IMATGE 2

Esquema de composició C: composició formada per dos eixos perpendiculars centrals que divideixen el quadre. Un quadrat amb els vèrtexs als extrems dels eixos estructura simètricament la imatge.

Esquema de composició D: esquema de composició format per un oval vertical situat a la part central dreta de la imatge. Un eix horitzontal en sentit ascendent cap l'esquerra travessa el quadre.

IDEES CLAU

La imatge 1 és un llenç de mida mural (gran format horitzontal). S'hi representen els personatges alegres del circ (figures humanes i animals). El quadre està estructurat horitzontalment a mode de fris superposant els elements sense il·lusió de profunditat. La part inferior del quadre estabilitza la imatge acumulant més pes respecte a la part superior, més oberta. El contrast pel canvi de mida dels elements gràfics i de llenguatge entre els elements figuratius i les formes geomètriques atorga dinamisme al conjunt. Els marges del quadre de color gris fan de frontera, són buits i semblen emmarcar els protagonistes, sense buscar la interacció fora del quadre. Composició resolta amb un cert regust clàssic tot i la seva vinculació amb les avantguardes de principi del segle XX. L'obra és deutora d'autors com Picasso, Mondrian i Severini, entre d'altres.

La imatge 2, de caràcter escenogràfic, representa un espai irreal d'oficina moderna dels anys seixanta. Estructurada simètricament, de format quadrat però amb disposició vertical, els elements se situen seguint la tradició de representació visual de la perspectiva cònica intuïtiva, des d'un punt de vista més elevat que el normal de la figura humana. L'esquema compositiu és triangular. L'autor situa tres plans en profunditat molt ben estructurats (un primer pla amb les figures humanes i el tiralínes, un espai intermedi amb el mobiliari lateral fugat cap el fons i, en darrer terme, els mobles paral·lels a l'espectador). La resolució gràfica diferent entre les figures descontextualitzades i el fons dinamitza el conjunt. La pilota retallada del primer terme insinua que el quadre continua més enllà dels seus límits. Les figures i els objectes mantenen el mateix grau de definició, en els tres plans de profunditat. El resultat

aconsegueix un contrast equilibrat, tant en la part plàstica com en la compositiva, i les figures dansaires destaquen sobre l'espai deshumanitzat.

Es valora la qualitat de les argumentacions i l'ús de la terminologia adequada.

OPCIÓ B

L'estudiant ha de fer una anàlisi cromàtica de les imatges 1 i 2.

IDEES CLAU

Imatge 1

Pintura de caràcter vital i alegre resolta amb diferents tipus de contrastos. A l'obra s'encavallen àrees de colors primaris de caràcter abstracte amb figures contornejades amb una línia gruixuda negra. Un lleuger degradat negre interior dona volum a les figures. El color, independitzat del dibuix, és pur, brillant. Un cercle vermell, una franja horitzontal blava, una de vertical taronja i un punt verd, tots ells saturats, es juxtaposen damunt de tot l'entramat de figures. Tres contrapunts de color groc molt saturat, de mida diferent, disposats horitzontalment s'intercalen entre formes abstractes i elements figuratius. Per seguir contrastant el conjunt, Léger omple algunes àrees interiors de les figures amb colors plans saturats, per ressaltar determinades zones i per dinamitzar cromàticament el quadre. La simplificació de les formes i la gràfica plana tenen la voluntat de fer que l'obra sigui accessible a un públic divers, el Pop Art, entre d'altres, serà sensible a aquesta voluntat.

Imatge 2

Escena situada a l'interior amb una il·luminació irreal. L'espai, cromàticament, està resolt amb un contrast entre la part superior de gammes fredes (mobiliari amb tons blavosos i grisos) i la inferior, càlida, determinada per ocres i amb una superposició de petits traços taronges. Damunt d'aquest fons hi contrasten cromàticament diferents formes retallades més saturades (figures i objectes del pintor Léger). Aquests elements descontextualitzats del pintor francès estan definits per una línia gruixuda de contorn negre i colors plans al seu interior amb lleugers degradats. Al primer terme del quadre és on es fa més evident aquest contrast entre les figures retallades i el fons. A l'esquerra hi apareixen dues figures delineades amb un traç negre amb colors plans i lleugers degradats a l'interior (tonalitats liloses, blancs i grocs. Els fragments taronges interiors integren la figura amb el fons). Al centre del quadre d'aquest primer terme hi sorprèn el contundent degradat negre de la pilota de color verd, és un fort contrapunt plàstic i cromàtic. A la dreta una taca de caràcter orgànic de color groc pàl·lid s'associa amb la paret del fons del mateix color unificant el primer terme i el fons.

Es valoren les respostes que facin referència a possibles influències d'altres autors i èpoques. Es valoren també aquells comentaris fruit de l'experiència directa i personal de l'alumne.